

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 19. januarja 2022 — Global, Companhia de Seguros SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-42/22)

(2022/C 171/21)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Global, Companhia de Seguros SA

Nasprotna stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vprašanja za predhodno odločanje

- A. Ali je treba člen 13(B)(a) Šeste direktive o DDV ⁽¹⁾ in posledično zdajšnji člen 135(1)(a) Direktive o DDV razlagati tako, da pojem „zavarovalne in pozavarovalne transakcije“ za namene oprostitve DDV vključuje povezane ali dopolnilne dejavnosti, kot sta nakup in prodaja razbitin poškodovanih vozil?
- B. Ali je treba člen 13(B)(c) Šeste direktive o DDV in posledično poznejši člen 136(a) Direktive o DDV ⁽²⁾ razlagati tako, da se nakup in prodaja razbitin poškodovanih vozil obravnavata kot v celoti namenjena oproščenemu subjektu, če za to blago ni nastala pravica do odbitka DDV?
- C. Ali je v nasprotju z načelom nevtralnosti DDV, da prodaja razbitin poškodovanih vozil s strani zavarovalnic ni oproščena plačila DDV, če ni nastala pravica do odbitka DDV?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL 1977, L 145, str. 1; EE 09/01, str. 54).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

Tožba, vložena 2. februarja 2022 – Evropska komisija/Romunija

(Zadeva C-69/22)

(2022/C 171/22)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Noll-Ehlers, M. Ioan, agenta)

Tožena stranka: Romunija

Predlog tožeče stranke

— Naj se ugotovi, da Romunija ni izpolnila obveznosti iz člena 6(1) in člena 10(1) Direktive (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta [z dne 14. decembra 2016] o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES ⁽¹⁾, ker ni sprejela in Evropski komisiji ni predložila nacionalnega programa nadzora nad onesnaževanjem zraka;

— Romuniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija trdi, da so bili z Direktivo (EU) 2016/2284 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka določene obveznosti zmanjšanja emisij za pet ključnih onesnaževal zraka za leta od 2020 do 2029 in od 2030. Člen 6(1) te direktive z namenom spoštovanja teh obveznosti zmanjšanja emisij in prispevanja k doseganju ciljev Unije glede kakovosti zraka državam članicam nalaga sprejetje nacionalnega programa nadzora nad onesnaževanjem zraka.

V skladu s členom 10(1) Direktive (EU) 2016/2284 bi morala Romunija nacionalni program nadzora nad onesnaževanjem zraka Komisiji posredovati do 1. aprila 2019, ukrepe, ki so jih načrtovali romunski organi, pa bi bilo treba začeti izvajati pred tem datumom.

Komisija zato trdi, da Romunija, ker pred datumom vložitve te tožbe ni sprejela in Komisiji ni predložila nacionalnega programa nadzora nad onesnaževanjem zraka, ni izpolnila obveznosti iz člena 6(1) in člena 10(1) Direktive (EU) 2016/2284.

(¹) UL 2016, L 344, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) 4. februarja 2022 – M.A./Valstybės sienos apsaugos tarnyba

(Zadeva C-72/22)

(2022/C 171/23)

Jezik postopka: litovščina

Predložitveno sodišče

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: M.A.

Druga stranka v pritožbenem postopku: Valstybės sienos apsaugos tarnyba

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali se mora člen 7(1) Direktive 2013/32/EU (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v povezavi s členom 4(1) Direktive 2011/95/EU (²) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite, razlagati tako, da nasprotuje predpisom nacionalnega prava, kot so tisti, ki se uporabljajo v obravnavani zadevi in ki ob razglasitvi vojnega stanja, izrednega stanja ali tudi izrednih razmer zaradi množičnega prihoda tujcev tujcu, ki je nezakonito vstopil na ozemlje države članice in nezakonito ostaja na njem, načeloma ne dovoljujejo, da bi vložil prošnjo za mednarodno zaščito?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali se mora člen 8(2) in (3) Direktive 2013/33/EU (³) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito razlagati tako, da nasprotuje predpisom nacionalnega prava, po katerih se ob razglasitvi vojnega stanja, izrednega stanja ali tudi izrednih razmer zaradi množičnega prihoda tujcev prosilec za azil lahko pridrži zgolj zato, ker je z nezakonitim prehodom državne meje Republike Litve vstopil na ozemlje Republike Litve?

(¹) UL 2013 L 180, str. 60.

(²) UL 2011 L 337, str. 9.

(³) UL 2013 L 180, str. 96.